

Ustalone przez pozwaną wartości dopuszczalne dla całkowitego chromu i wanadu nie uwzględniają wymogu proporcjonalności przewidzianego w art. 5 ust. 1 zdanie drugie i ust. 4 TUE, ponieważ wartości dopuszczalne wyłączają nawozy zawierające wapń z przemysłu hutniczego z prawa Unii Europejskiej dotyczącego produktów nawozowych, co zdaniem strony skarżącej będzie mogło mieć pod wieloma względami negatywny wpływ na środowisko, zdrowie ludzkie, zwierzęta i rośliny, interes publiczny w bezpiecznym i niedrogim zaopatrywaniu w nawozy i żywność oraz na interesy producentów i dystrybutorów.

6. Zarzut szósty dotyczący formalnego obowiązku uzasadnienia przez pozwaną

Ustalenie wartości dopuszczalnych dla całkowitego chromu i wanadu nie jest wystarczająco uzasadnione w motywach rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/973. Zdaniem strony skarżącej pozwana nie ujawniła decydujących (istotnych) okoliczności, na podstawie których ustaliła te wartości dopuszczalne. Uzasadniła ona ustalenie wartości dopuszczalnych aspektami związanymi z ochroną zdrowia i środowiska. Nie zastosowała ona natomiast kryteriów efektywności agronomicznej i bezpieczeństwa wymaganych zgodnie z podstawą upoważnienia zawartą w art. 42 ust. 7 zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) 2019/1009. Elementy uzasadnienia, które można wywieść z przedstawionych rozważań, są tym samym niewystarczające i niekompletne już pod względem formalnym. Przedstawienie uzasadnienia nie czyni zadość obowiązkowi uzasadnienia przewidzianemu w art. 296 akapit drugi TFUE.

7. Zarzut siódmy dotyczący materialnej nieprawidłowości i niekompletności uzasadnienia, która wynika z materialnej nieprawidłowości i niekompletności sposobu, za pomocą którego zostały ustalone pod względem technicznym wartości dopuszczalne dla całkowitego chromu i wanadu

(¹) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/973 z dnia 14 marca 2022 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 poprzez ustanowienie kryteriów efektywności agronomicznej i bezpieczeństwa stosowania produktów ubocznych w produktach nawozowych UE (Dz.U. 2022, L 167, s. 29).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 (Dz.U. 2019, L 170, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2022 r. – VP/Cedefop

(Sprawa T-563/22)

(2022/C 424/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: VP (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 17 grudnia 2021 r. o niewykonaniu punktów 1) i 2) sentencji wyroku Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-187/18 VP/Cedefop;
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie nieprzedłużenia ze skarżącym umowy o pracę na czas nieokreślony poczynszy od dnia 16 listopada 2017 r.;

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 17 czerwca 2022 r. oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 3 marca 2022 r. na decyzję z dnia 17 grudnia 2021 r.;
- zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącą, oszacowaną ex aequo et bono na 100 000 EUR;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że decyzja strony pozwanej o niewykonywaniu zasadniczych punktów 1) i 2) wyroku Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-187/18 VP/*Cedefop* i w konsekwencji o nieprzedłużeniu ze stroną skarżącą umowy o pracę stanowi naruszenie obowiązku wykonania wyroku w sprawie C-187/18 z dnia 16 grudnia 2020 r., mającego podstawę w art. 266 TFUE, oraz jest obciążona oczywistym błędem w ocenie.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że strona pozwana uchybiła ciężącemu na niej obowiązkowi staranności.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia przez pozwaną zasad równego traktowania i ochrony uzasadnionych oczekiwań.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że pozwana dopuściła się nadużycia władzy.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2022 r. – Pierre Balmain/EUIPO – Story Time (Przedstawienie głowy lwa)

(Sprawa T-564/22)

(2022/C 424/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pierre Balmain (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci J. Iglesias Monravá i S. Mainar Roger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Story Time sp. z o.o. (Poznań, Polska)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie głowy lwa) – zgłoszenie nr 17 515 099

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 czerwca 2022 r. w sprawie R 96/2022-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;